

Sygnatura akt VI Ka 311/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **17 czerwca 2016** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Bożena Żywioł

Protokolant Marzena Mocek

przy udziale Bolesława Kozioła

Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.-Zachód

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2016 r.

sprawy **M. P.** ur. (...) w K.,

syna J. i A.

oskarżonego z art. 190§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 28 grudnia 2015 r. sygnatura akt IX K 1972/12

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę oskarżonego M. P. Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.

VI Ka 311/16

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 28 grudnia 2015r., sygn. akt IX K 1972/12, apelację wniósł pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej G. K., zaskarżając orzeczenie w całości, na niekorzyść oskarżonego M. P..

Sąd Okręgowy podzielił podniesiony w środku odwoławczym zarzut błędu w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż względem oskarżonego M. P. zostały spełnione przesłanki zezwalające na warunkowe umorzenie postępowania karnego, podczas gdy postawa oskarżonego stoi w sprzeczności z możliwością zastosowania tej instytucji.

Z oczywistych natomiast względów, wynikających z zakazu ustawowego wskazanego w art. 454 § 1 kpk, sąd odwoławczy nie podzielił wniosku apelującego o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu kary.

Zgodnie z przepisem art. 66 kk. nie jest warunkiem koniecznym stosowania uregulowanego w nim dobrodziejstwa przyznanie się oskarżonego do winy. Jednakże prezentowana przez sprawcę postawa, w tym stosunek do już popełnionego czynu stanowi jedną z niezbędnych podstaw do przyjęcia pozytywnej prognozy kryminologicznej, która odgrywa istotną rolę przy stosowaniu warunkowego umorzenia postępowania. Krytyczny stosunek do popełnionego

przestępstwa, świadomość naganności zachowania, wyrażenie skruchy i żalu z powodu naruszenia porządku prawnego, przeproszenie pokrzywdzonego – to obok osobistych właściwości sprawcy i dotychczasowego trybu jego życia okoliczności pozwalające na przyjęcie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania, a więc nie wymierzania kary, sprawca nie powróci na drogę przestępstwa i będzie przestrzegał obowiązującego porządku prawnego.

W ocenie sądu odwoławczego nieodzownym wręcz jest, aby sprawca własną postawą potwierdził w sposób jednoznaczny pełną świadomość naganności swego postępowania, którym naruszył dobro prawem chronione i wzbudził w sobie refleksję, że nie szanowanie prawa nie jest czymś abstrakcyjnie niepożądanym, lecz doprowadza do pokrzywdzenia konkretnej osoby.

W ocenie sądu odwoławczego postawa zaprezentowana przez oskarżonego M. P. po popełnieniu przestępstwa, w tym także w toku prowadzonego postępowania, nie daje podstaw do przyjęcia, że poprzez dobrodziejstwo warunkowego umorzenia postępowania wykształci się i utrwali u oskarżonego imperatyw poszanowania porządku prawnego.

Jak wskazują na to pisemne motywy zaskarżonego wyroku, Sąd Rejonowy w zbudował pozytywną prognozę kryminologiczną oskarżonego w oparciu o fakt jego niekaralności, młodego wieku oraz działania bez premedytacji, pod wpływem emocji. Jak więc widać, nie analizował postawy prezentowanej przez oskarżonego po naruszeniu porządku prawnego, gdy tymczasem stanowi ona istotny wykładnik psychicznego nastawienia sprawcy do naruszenia prawa. Zamanifestowanie w sposób wyraźny, że sprawca sam dostrzega niewłaściwość swego postępowania, szczerze żałuje swego postępkę i odcina się od niego uzasadnia dopiero prawdopodobieństwo, że - mimo nieukarania - prawa w przyszłości nie złamie.

Uznając zatem, że Sąd Rejonowy zbyt pobieżnie ocenił przesłanki warunkowego umorzenia postępowania wobec M. P. i nie znajdując w realiach sprawy podstaw do przyjęcia zasadności zastosowania tego dobrodziejstwa wobec oskarżonego Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

W kwestii zarzutu odnoszącego się do stanowiska sądu meriti w przedmiocie orzeczenia nawiązki stwierdzić należy, odwołując się do zapisu w protokole na k- 323 v, że brak było podstaw do orzeczenia jej w związku ze zniszczeniem okularów i kosztów leczenia okulistycznego /czego domagał się pełnomocnik/, gdyż, jak trafnie podniósł sąd pierwszej instancji – inna osoba spowodowała taką szkodę i kto inny pozostawał w tym względzie pokrzywdzonym.

Jeśli chodzi natomiast o wysokość zasądzonych na rzecz oskarżycielki posiłkowej kosztów zastępstwa adwokackiego, to Sąd Okręgowy prezentuje pogląd, że o wysokości wynagrodzenia decyduje rzeczywisty tryb postępowania, w jakim toczy się proces, który to tryb, w określonych sytuacjach może zmienić się ze szczególnego na zwyczajny.